

Forslag til endringer i tre forskrifter om fisket i Tanavassdraget

Tilstanden til laksebestandene i Tanavassdraget er fortsatt på et svært lavt nivå. I Statusrapport for laksebestandene i Tanavassdraget (2022) fremgår det at seks av de åtte vurderte områdene nå er i den røde – og mest kritiske – statuskategorien. Det forventes at innsiget av tanalaks vil være lavt også i 2023. For å sikre en gjenoppbygging av laksebestandene, foreslår departementet å ikke åpne for laksefiske i Tanavassdraget i 2023.

Det foreslås å opprettholde en vid adgang til å fiske etter andre arter enn laks og sjørøye, og det gjøres mindre endringer i fisketider og redskapsbegrensninger. Det foreslås også å gi Tanavassdragets fiskeforvaltning myndighet til å gi tillatelser til målrettet fiske etter pukkellaks, med egnede redskaper og i henhold til en godkjent utfiskingsplan.

Forslaget til endringer i fiskereglene for grenseelvestrekningen har kommet fram gjennom forhandlinger mellom Norge og Finland etter Tanaavtalens artikkel 6. Den norsk-finske arbeidsgruppa for forvaltning forberedte saken, som ble videre behandlet i bilaterale møter mellom Norge og Finland. Tanavassdragets fiskeforvaltning har representert de norske lokale rettighetshaverne i arbeidsgruppa for forvaltning og i de bilaterale forhandlingene.

1 Innledning

Forvaltningen av fisket i Tanavassdraget skjer i samarbeid med finske myndigheter, med utgangspunkt i Avtale mellom Norge og Finland om fisket i Tanavassdraget av 30. september 2016 (Tanaavtalen). Tanaavtalen inneholder felles fiskeregler som norske og finske myndigheter er forpliktet til å ta inn i sine nasjonale regelverk. I henhold til Tanaavtalen artikkel 7 skal det foretas en årlig evaluering av de felles fiskereglene, på bakgrunn av laksebestandenes status og erfaringene fra forrige fiskesesong. Som følge av denne evalueringen kan norske og finske myndigheter bli enige om midlertidige fravik fra fiskereglene. Fravikene nedtegnes i en egen tilleggsprotokoll til Tanaavtalen. På norsk side tas endringene inn i de forskrifter som regulerer fisket i vassdraget.

Den norsk-finske overvåkings- og forskningsgruppa for Tanavassdraget (OFG) har evaluert statusen for laksebestandene i vassdraget for 2022. Den norsk-finske arbeidsgruppa for forvaltning (forvaltningsgruppa) har, på bakgrunn av OFGs statusrapport og lokale erfaringer i 2022, bidratt til evaluering av fiskereglene og foreslått justeringer i disse. Lokale rettighetshavere på begge sider av vassdraget er representert i denne arbeidsgruppen.

I siste statusrapport fra OFG fremgår det at innsiget av laks tilhørende i Tanavassdraget i 2022, altså antallet tanalaks som vente tilbake fra kysten før et eventuelt fiske tok til, fortsatt

var på et svært lavt nivå. Det står ekstra dårlig til for laksebestandene i øvre deler, som har vært svake i en lengre periode. Overvåkingen av lakseoppgangen til Tana skjer ved Polmak, og i 2022 ble der registrert ca. 20 000 laks, som er mindre enn i 2021. Det var få storlaks og ingen økning i smålaks, noe som gir dårlige prognoser for oppgang av flersjøvinterlaks i 2023. Dette viser at det fortsatt er veldig svake gytebestander i Tanavassdraget og ikke noe høstingsverdig overskudd.

Basert på denne rapporten, og på forslag fra lokal forvaltning, har finske og norske myndigheter blitt enige om å gjøre endringer i fiskereglene for Tanavassdraget for 2023. I tillegg har departementet, sammen med Tanavassdragets fiskeforvaltning (TF), diskutert tilsvarende endringer i fiskereglene for nedre norske del og for sidevassdragene. I dette notatet vil vi gå nærmere inn på bakgrunnen og vurderingene av forslagene, før vi gjennomgår de foreslåtte endringene for hver bestemmelse.

2 Laksefisket

2.1 Status for laksebestandene i Tanavassdraget

Bestandssituasjonen for laksebestandene i Tanavassdraget er fortsatt svak. I OFGs statusrapport for laksebestandene i Tanavassdraget (2022) fremgår det at bestandsstatus var dårlig i alle de åtte områdene som ble evaluerte. Seks av de åtte vurderte områdene er nå i den røde – og mest kritiske – statuskategorien.

Gytebestandsmåloppnåelsen er fortsatt er svært lav i selve Tanaelva, Kárášjohka, lešjohka og Anárjohka, som til sammen utgjør 84 % av den totale gytebestanden i vassdraget. Disse områdene har ikke hatt noe høstbart overskudd de siste fire årene.

Etter fiskesesongen 2020 ble det slått fast at forutsetningene som lå til grunn for Tanaavtalen og gjenoppbyggingsplanen for laksebestandene i Tana hadde vært for optimistiske. Det ble blant annet forutsatt at sjøoverlevelsen skulle være relativt stabil rundt nivået i 2016. Sjøoverlevelsen i 2021 og 2022 var den laveste vi har sett noensinne over nesten hele landet, inkludert Tana. Den historisk lave sjøoverlevelsen kommer på toppen av andre påvirkninger for de allerede svært pressede bestandene i Tanavassdraget. Sommeren 2022 kom det enda færre laks opp i Tanavassdraget enn i 2021 og 2020. Tall fra sonaren ved Polmak viser at det kom litt i overkant av 21 000 laks opp i vassdraget, en nedgang på rundt 6 000 laks fra 2021. Den totale gytebestandsmåloppnåelsen i vassdraget var på 74 %, mens den var på 36 % i lešjohka og 56 % i Kárášjohka.

To sesonger uten laksefiske har gitt en klar positiv effekt for flere av gytebestandene i vassdraget. Den samlede gytelaksmengden i Tanavassdraget økte med 41 % fra gjennomsnittet i årene 2013-2022 til gjennomsnittet i årene 2021-2022. I selve Tanaelva og de øvre sideelvene har gytelaksbestandene økt mellom 21 og 42 %. Dette er svært positivt, da dette er områdene hvor bestandene tidligere har vært høyt beskattet og som har hatt svært lav gytebestandsmåloppnåelse. I sideelver i nedre deler av vassdraget, som Máskejohka og Buolbmátjohka, har gytebestandene hatt en nedgang på mellom 50 og 62 %

i samme periode. I følge statusrapporten er begrunnelsen for denne ulike utviklingen at områdene historisk har hatt ulik grad av fangstpåvirkning. Siden selve Tanaelva og de øvre sideelvene har opplevd det høyest akkumulerte fisketrykket, har stansen i laksefisket i 2021 og 2022 gitt den største innsparingen av hunnlaks. I de nedre sideelvene har fisketrykket historisk sett vært lavere, og innsparingen av hunnlaks er lavere samtidig som de påvirkes av lav sjøoverlevelse.

Den positive utviklingen i de øvre sideelvene skyldes altså i all hovedsak fravær av fiske. Det vil derfor være stor risiko knyttet til å skulle tillate selv et begrenset laksefiske. Innsiget av laks er forventet å være lavt også i 2023, og selv med positiv utvikling i de øvre sideelvene er bestandene i disse elvene fortsatt langt unna å oppnå gytebestandsmålet og å produsere et høstbart overskudd. Det understrekes i statusrapporten at det ikke bør være noen beskatning av de mest sårbare bestandene før de igjen produserer et høstbart overskudd og har kommet opp i minst oransje statuskategori.

2.2 Forslag fra Tanavassdragets fiskeforvaltning

Tanavassdragets fiskeforvaltning (TF) har ønsket at det åpnes for et begrenset fiske for lokale rettighetshavere i 2023. Forslaget er begrunnet med hensynet til å ivareta den samiske elvekulturen, og at kunnskapen om fisket og fiskekulturen bare kan ivaretas gjennom at det legges opp til et begrenset fiske. TF har i forhandlingsprosessen foreslått at det åpnes for et begrenset laksefiske i åtte døgn for alle rettighetshavere. De beregner at et slikt fiske vil ta ut 3-5 % av det totale innsiget til vassdraget.

TF mener at det også innenfor dagens bestandssituasjon, er rom for et begrenset fiske. De viser til at NASCOs gytebestandsmål består av en bevaringsgrense og en sikkerhetsmargin, mens norske myndigheter definerer gytebestandsmålet som topp produksjon av laks. TFs forståelse er at det etter NASCOs definisjon vil være et høstbart overskudd selv om det ikke er oppnådd topp produksjon av laks. Dersom man legger denne forståelsen til grunn, vil det etter TFs oppfatning være en liten del fisk som kan høstes selv om det er et lavt innsig av laks. Et begrenset kulturbasert fiske vil ivareta de sosioøkonomiske forpliktelsene Norge har påtatt seg gjennom sitt medlemskap i NASCO. TF viser også til at Miljødirektoratets retningslinjer for regulering av fiske etter anadrome laksefisk åpner for å vektlegge sosioøkonomiske hensyn i reguleringen av fisket.

TF mener at et slikt begrenset fiske vil føre til at gjenoppbyggingen av laksebestandene i Tanavassdraget tar lengre tid, men vil samtidig redusere risikoen for at den elvesamiske kulturen forsvinner selv om den lave sjøoverlevelsen av laksesmolt skulle vedvare. Som kompensierende tiltak vil TF at det igangsettes et omfattende predatorreducerende tiltak. I dette legger det at man øker uttak av predatorer som hindrer lakseyngel til å bli smolt som vandrer ut i havet.

2.3 Departementets vurdering

Forvaltning av laksebestandene i Tanavassdraget er kompleks, og skal ivareta både biologiske og sosiokulturelle hensyn. Tilstanden til de ulike laksebestandene i vassdraget og det biologiske kunnskapsgrunnlaget bygger på telling og overvåking av laksebestandene over tid og en estimering av hvordan de ulike bestandene utvikler seg i forhold til de gytebestandsmålene som er satt for hver enkelt bestand. Dataene fra dette arbeidet tilsier at laksebestandene i Tanavassdraget fortsatt er i en kritisk tilstand, og at et fiske – selv begrenset – vil kunne gi alvorlige konsekvenser for de svakeste laksebestandene. Det sosiokulturelle hensynet og det lokale og tradisjonelle kunnskapsgrunnlaget er basert på observasjoner og erfaringer fra ulike deler av vassdraget og gjennom mange generasjoner. Denne kunnskapen er mer variert enn den biologiske, og kommer til uttrykk på andre måter. I forhandlingene og arbeidet med justeringer av fiskereglene fremsettes den lokale og tradisjonelle kunnskapen av lokale rettighetshavere som deltar på alle nivå i beslutningsprosessen.

Etter naturmangfoldloven § 8 første ledd, skal offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig «bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger». I annet ledd heter det at myndighetene videre skal «legge vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder slik samisk bruk, og som kan bidra til bærekraftig bruk og vern av naturmangfoldet». Selv om de to kunnskapsgrunnlagene er separate og vektes noe ulikt, er hensynet til laksebestandene og hensynet til den elvesamiske kulturen sterkt sammenkoblet. I vurderingen av et eventuelt begrenset fiske etter laks i 2023, har departementet forsøkt å balansere disse hensynene ved å se dem i sammenheng.

Etter naturmangfoldloven § 16 tredje ledd kan det bare tillates fiske på laksebestander som produserer et høstbart overskudd. Dette vilkåret innebærer at fisket skal være bærekraftig. Hvorvidt arten produserer et slikt overskudd må avgjøres utfra en vurdering av biologiske forhold som bestandens størrelse, reproduksjonsevne, konkurranse fra andre arter, predasjon, næringstilgang, høstingspress og artens følsomhet for miljøendringer. Det å «produsere et høstingsverdig overskudd» innebærer at hele overskuddet kan tas ut uten at det gir en bestandsreduksjon. Vilkåret vil ikke nødvendigvis være oppfylt dersom overskuddet er lite og arten trenger å bygge seg opp i antall for å sikre levedyktigheten.

Her må det også understrekes at bestemmelsen i naturmangfoldloven § 16 legger opp til en bestandsbasert regulering av fisket, slik at det kun tillates beskatning av bestander som innfrir vilkårene. I Tanavassdraget er det rundt 30 ulike bestander, som beskattes til ulike tider i et ordinært laksefiske i hovedelva. Gjennom Tanaavtalen har Norge og Finland forpliktet seg til å forvalte fisket på en slik måte at «mangfoldet i fiskebestandene sikres» (art. 1 (1)) og at «forvaltningsmålene for de enkelte laksebestandene oppnås og opprettholdes over tid» (art. 1 (4)). Det er altså ikke tilstrekkelig å basere forvaltningen på en utregning av et gjennomsnittlig fangstkvantum og hvor stor andel dette er av det totale innsiget. Forvaltningen må ta høyde for hvilke konsekvenser et eventuelt fiske har for de ulike bestandene. For sårbare bestander kan selv et svært begrenset fiske være ytterst alvorlig, og da må fisket i så fall legges til tidsrom hvor det er liten risiko for å beskatte disse

bestandene. Når 6 av 8 undersøkte områder i 2022 er røde, er det vanskelig å finne et slikt tidsrom i fiskesesongen.

Det biologiske kunnskapsgrunnlaget tilsier at det ikke har vært noe høstbart overskudd i Tanavassdraget på flere år, og at det ikke er noe som tilsier at innsiget av laks skal bli vesentlig bedre i 2023 sammenliknet med de foregående årene. I statusrapporten for laksebestandene i Tanavassdraget i 2022 skriver overvåkings- og forskingsgruppen helt tydelig at «[g]itt den kritiske røde statuskategorien for seks av åtte vurderte områder, vil det biologiske rådet [...] være at ingen beskatning bør finne sted for bestander plassert i den røde kategorien, inntil det på ny er et beskattbart overskudd og statuskategoriene har forbedret seg til minst oransje».

Etter Grunnloven § 108 og FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter art. 27 (SP 27), påhviler det myndighetene å legge forholdene til rette for at den samiske folkegruppe kan sikre og utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv. Det er ikke tvil om at fisket i Tanavassdraget er en sentral del av den lokale samiske kulturen. Høyesterett har tidligere fastslått at terskelen for at et inngrep faller inn under rammene til SP 27, er høy (HR-2021-1975-S). Etter departementets syn vil ikke forslaget om å ikke åpne for laksefiske i Tanavassdraget i 2023 falle innenfor virkeområdet til SP 27. Selv om laksefisket ikke kan utøves, er vedtaket midlertidig, og gjelder kun fisket etter laks og sjørøye. Fisket etter andre arter, som også har lange tradisjoner i området, ble utvidet i 2022 og er også foreslått utvidet i 2023. Andre elementer i den elvesamiske kulturen kan altså opprettholdes selv om laksefisket begrenses eller stenges en periode.

I dette tilfellet blir også retten til å utøve sin kultur stilt opp mot en annen grunnleggende menneskerettighet, nemlig retten til miljø, jf. Grunnloven § 112. Det er nettopp for å sikre en «natur hvor produksjonsevne og mangfold bevares» at laksefisket midlertidig må opphøre. Det er nødvendig å stanse laksefisket for å sikre naturgrunnlaget til den elvesamiske kulturen, jf. lakse- og innlandsfiskeloven § 3. Dersom laksebestandene ikke styrkes, vil fiskekulturen uansett forsvinne for fremtidige generasjoner. Både Grunnloven § 108 og SP 27 har et fremadskuende perspektiv, og skal ikke bare beskytte kulturutøvelsen for nålevende generasjoner. Fremtidige generasjoner har like stor rett til naturmangfold og laksefiske som de som lever i dag, og laksefisket må dermed forvaltes på en måte som ikke setter gjenoppbyggingen av laksebestandene i fare. Når to grunnleggende rettigheter står mot hverandre som i dette spørsmålet, mener departementet at det må legges tyngst vekt på retten til miljø og naturmangfold. Grunnen til dette er at dersom laksebestandene ikke gjenoppbygges, er det store sjanser for at den elvesamiske kulturen uansett vil forsvinne. Departementet foreslår derfor, i lys av at seks av åtte overvåkende laksebestander i Tanavassdraget er i den røde og mest kritiske statuskategorien, å ikke åpne for laksefiske i vassdraget i 2023.

3 Fisket etter andre arter enn laks og sjørøye

Det er et tydelig ønske fra lokalt hold i Tanavassdraget at det legges til rette for et økt fiske etter andre arter enn laks og sjørøye. Det har de siste årene også blitt rettet søkelys mot

predasjon som en faktor som kan påvirke bestandssituasjonen til laks. Gjennom predasjonsprosjektet og den etterfølgende rapporten som kom ut sommeren 2020 (Svenning m.fl.), ble det dokumentert at gjedde beiter på eldre laksunger og smolt, spesielt i de øvre sidevassdragene, men også i selve Tana. Predasjon på disse livsstadier anses å være mer negativ fordi de helt eller delvis har overlevd ferskvannsfasen, og vil dermed være nærmere å overleve fram til sjøoppholdet.

Basert på erfaringer fra dette og andre lokale kartleggingsprosjekter, ble det gjort betydelige endringer i adgangen til å fiske andre arter enn laks og sjørøye i 2022. Det ble blant annet åpnet for en periode med garnfiske mot slutten av fiskesesongen, og det ble gjort endringer i kravene til garnredskapene.

For 2023-sesongen vil disse endringene videreføres. I tillegg foreslås det ytterligere justeringer av reglene for fisket etter andre arter enn laks og sjørøye. Endringsforslagene er i all hovedsak fremsatt av TF og representanter fra fiskelag på finsk side.

For fastboende fiskere med rett til garnfiske foreslås å utvide fiskesesongen for fiske med småmaskede garn med fem dager i begynnelsen av sesongen, slik at den nå løper fra isgangen og til 20. juni. Videre kan alle lokale rettighetshavere også i år fiske med stang etter andre arter. I dette fisket kan benyttes fluestang inntil klasse 6, eller sluk. Det skal benyttes ordinære kroker inntil størrelse 8, og maksimal tykkelse på fortomspiss er 0,25 mm. Her er det gjort mindre endringer fra i fjor, for å redusere sjansen for å få laks som bifangst og for å gjøre det enklere å frigjøre laks dersom man skulle være uheldig å likevel få laks på kroken. Fastboende kan fortsatt benytte båt i sitt fiske, mens tilreisende fiskere kun kan fiske fra strand. Regelen om nattfredning i fisket videreføres.

For tilreisende fiskere foreslås det å videreføre muligheten til å kjøpe fiskekort for stangfiske fra strand etter andre arter enn laks og sjørøye. I dette fisket kan det benyttes fluefiskeutstyr inntil klasse 6, med fortomspiss inntil 0,25 mm og maksimal krokstørrelse skal være 8.

TF har i prosessen vært tydelige på at fisket etter predatorer må foregå med riktig redskap, og at fisket etter gjedde og sjørørret ikke kan foregå med krokstørrelse 8 og fortomspiss 0,25 mm. Departementet vil her vise til at de foreslåtte endringene gjelder grenseelvstrekningen og det ordinære stangfisket etter andre arter i nedre norske del av Tanavassdraget. Det målrettede sjørøretfiske i nedre del av vassdraget har egne regler for redskap. I de norske sidevassdragene er det TF som kan gi nærmere regler om fiskeområder og fiskeredskaper, jf. forskrift om sidevassdragene § 7 tredje ledd. Det foreslås å ta inn en presisering i § 7 tredje ledd om at TF også kan gi utvide fisketiden for fiske etter andre arter enn laks og sjørøye, når dette ikke er til skade for sistnevnte arter. TF har allerede slik myndighet etter § 11, men endringen er ment å tydeliggjøre at denne myndigheten også gjelder stangfisket etter andre arter.

I tillegg vil finske myndigheter åpne for et fiske etter sjørørret fra strand for tilreisende fiskere mellom 1. og 20. august i utvalgte soner. Forslaget har vært diskutert mellom landene, og departementet har gjennomgått de foreslåtte sonene. Dette fisket skal kun skje fra land og med de samme begrensninger på redskaper som det øvrige fisket etter andre arter.

4 Fisket etter pukkellaks

Det ventes et stort innrykk av pukkellaks til Tanavassdraget i 2023. Under forrige pukkellakssesong kom det rundt 50 000 pukkellaks opp i vassdraget, og man forbereder seg på at det i verste fall kan komme flere hundre tusen pukkellaks til Tana i år. Norske og finske myndigheter planlegger en sperreanordning ved Seidaholmen i nedre norske del av vassdraget, hvor pukkellaks skal ledes inn i et fangstkammer og tas ut av elva, mens tanalaks slippes videre. Denne innretningen reguleres ikke av grenseelvforskriften, og vil ikke omtales nærmere i dette notatet.

I tillegg til sperren ved Seidaholmen, er det også nødvendig å planlegge for uttak av pukkellaks lengre oppe i vassdraget. Siden sperren er et prøveprosjekt i 2023, må det tas høyde for at det kan oppstå driftsproblemer og situasjoner hvor pukkellaks slipper eller må slippes forbi sperren. For disse tilfellene må det legges til rette for et målrettet uttak av pukkellaks, som så langt som mulig unngår bifangst av laks, i strategisk utvalgte områder oppover i vassdraget.

Det foreslås en ny bestemmelse i grenseelvforskriften § 31 annet ledd, som skal gi adgang til målrettede uttak av pukkellaks. Denne adgangen vil gjelde for fiskeorganisasjoner eller sonestyrer i vassdraget, og formålet er å legge til rette for at pukkellaks kan fiskes ut uten en omfattende søknadsprosess i forkant. I diskusjonene om pukkellakstiltak i Tana i 2023, har det vært enighet om at det trengs en slik ad hoc-løsning for utfisking i tillegg til sperren ved Seidaholmen, og at slike uttak må gjøres med tilpassede redskaper. For eksempel vil småmaskede drivgarn eller kastenot kunne være formålstjenlig. For å minimere risikoen for bifangst av tanalaks, er det også ønskelig at dette fisket i hovedsak skjer når pukkellaksen har samlet seg på gyte plassene fra sent i juli og august.

Departementet foreslår å gi TF myndighet til å gi tillatelser til målrettet utfisking av pukkellaks mellom 21. juli og 31. august. Dette fisket skal foregå med egnede redskaper og i henhold til den utfiskingsplan som norske og finske myndigheter blir enige om. Fra dette fisket er det viktig at det rapporteres både om fangst av pukkellaks og om eventuell bifangst av villaks. Det foreslås å ta inn den samme regelen som for garnfiske etter andre arter, at dersom laks eller sjørøye fanges under dette fisket skal fiske på lokaliteten avsluttes umiddelbart og ansvarlig for fisket plikter uten unødig opphold å informere TF om tid og sted for bifangst av laks og sjørøye.

5 Forslag til endringer i forskrift 18. mai 2022 nr. 861 om fiske på Tanavassdragets grenseelvstrekning

§ 2 Fiskekort

Det foreslås å ikke åpne for fiske av laks og sjørøye i 2023, og årstall i punkt 1, 2 og 4 foreslås endret fra 2022 til 2023.

§ 4 Antall og fordeling av fiskekort for tilreisende fiskere

Det foreslås å ikke åpne for fiske fra båt for tilreisende fiskere i 2023, og at årstallet i bestemmelsen endres deretter.

§ 5 Tillatte fiskeredskaper

Det foreslås endringer i det tillatte utstyret for stangfiske etter andre arter for fiskere med generelt fiskekort. I dette fisket kan det benyttes fortom med spiss inntil 0,25 mm og maksimal krokstørrelse er 8.

§ 7 Fiskesesong for stang og håndsnøre

For lokale fiskere foreslås en utvidelse av fiskesesongen etter andre arter enn laks og sjørøye slik at denne starter 1. juni og avsluttes 20. august.

§ 8 Båtfiske og strandfiske for tilreisende fiskere

Det foreslås å forenkle fiskedøgnet for tilreisende fiskere, slik at dette starter kl. 07 og avsluttes kl. 22. Fiskedøgnet vil da samsvare med den tiden det er tillatt å fiske, og det er ikke nødvendig å angi egen døgnfredning for tilreisende.

§ 10 Tillatt agn for tilreisende fiskere ved strandfiske

Det foreslås at tilreisende fiskere kan fiske med én stang og bruke flueutstyr inntil klasse 6, med fortomspiss inntil 0,25 mm og at maksimal er krokstørrelse 8.

§ 12 Fisketid for drivgarn

Det foreslås å ikke åpne for et fiske med drivgarn i 2023, og årstallet i bestemmelsen endres deretter.

§ 13 Fisketid for settegarn etter laks, sjørørret og sjørøye

Det foreslås å ikke åpne for fiske med settegarn etter laks, sjørørret og sjørøye i 2023 og årstallet i bestemmelsen endres deretter.

§ 14 Fisketid for stengsel

Det foreslås å ikke åpne for fiske med stengsel i 2023, og årstallet i bestemmelsen endres deretter.

§ 16 Fisketid for garnfiske etter andre arter enn laks og sjørøye

Det foreslås en utvidelse av dette fisket i begynnelsen av sesongen, ved at fisketiden forlenges fra isgangen til 20. juni. I tillegg foreslås det å ta inn en presisering om at garnfisket etter andre arter i august er tillatt fra Leavvajohkas *utløp* og til Ráidenjarga.

§ 17 Fiske fra båt

Det foreslås at tilreisende fiskere ikke kan fiske fra båt i 2023, og årstallet i bestemmelsen endres deretter.

§ 28 Minstemål og gjenutsetting

Det foreslås å ikke åpne for fiske etter laks og sjørøye i 2023, og årstallet i bestemmelsen oppdateres deretter.

§ 29 Fangstoppgave

Det foreslås å ta ut «for fiskesesongen 2021» i femte ledd, for å gjøre bestemmelsen mer generell og fjerne behovet for årlige justeringer.

§ 30 Fremmede fiskearter

Det foreslås å gi TF myndighet til å gi tillatelser til målrettet utfisking av pukcellaks, med egnede redskaper og i tråd med godkjent utfiskingsplan.

6 Forslag til endringer i forskrift 18. mai 2022 nr. 862 om fiske i Tanavassdragets nedre norske del

§ 2 Fiskekort

Det foreslås å ikke åpne for fiske etter laks og sjørøye i 2023, og årstallene i punkt 1, 2 og 3 endres deretter.

§ 7 Agn og krokredskap ved stangfiske

Det foreslås at maksimal fortomspiss tykkelse er 0,25 mm og maksimal krokstørrelse 8.

§ 10 Fisketid for drivgarn

Det foreslås å ikke åpne for fiske med drivgarn i 2023, og årstallet i bestemmelsen endres deretter.

§ 11 Fisketid for stengsel

Det foreslås å ikke åpne for fiske med stengsel i 2023, og årstallet i bestemmelsen endres deretter.

§ 12 Fisketid for fiske med settegarn etter laks og sjørørret

Det foreslås å ikke åpne for fiske med settegarn etter laks, sjørørret og sjørøye i 2023, og årstallet i bestemmelsen endres deretter.

§ 13 Fisketid med settegarn for andre arter enn laks og sjørøye

Det foreslås å utvide dette fisket i begynnelsen av sesongen, slik at det kan foregå fra isgangen og til 20. juni.

§ 26 Minstemål og gjenutsetting

Det foreslås å ikke åpne for fiske etter laks og sjørøye i 2023, og årstallet i bestemmelsen oppdateres deretter.

§ 28 Fremmede organismer

Det foreslås å gi TF myndighet til å gi tillatelser til målrettet utfisking av pukkellaks, med egnede redskaper og i tråd med godkjent utfiskingsplan.

7 Forslag til endringer i forskrift 18. mai 2022 nr. 863 om fiske i norske sidevassdrag til Tanaelva, Anárjohka og Skiehččanjohka

§ 2 Fiskekort

Det foreslås å ikke åpne for fiske etter laks og sjørøye i 2023, og årstallene i bestemmelsen endres deretter.

§ 7 Fisketider for fiske med stang og håndsnøre

Det foreslås en presisering i tredje ledd om at TF også kan utvide fisketidene for fisket etter andre arter, når dette ikke er til skade for laks eller sjørøye.

§ 9 Fisketid for fiske med stengsel og settegarn etter laks og sjørørret i Kárášjohka og Iešjohka

Det foreslås å ikke åpne for fiske med stengsel og settegarn etter laks, sjørørret eller sjørøye i 2023 og årstallet i bestemmelsen endres deretter.

§ 22 Minstemål og gjenutsetting

Det foreslås å ikke åpne for fiske etter laks og sjørøye i 2023, og at all laks og sjørøye også i år skal gjenutsettes. Årstallet i bestemmelsen oppdateres deretter.

§ 23 Fangstoppgave

Det foreslås å ta ut «for fiskesesongen 2021» for å unngå årlige justeringer i bestemmelsen.

§ 24 Fremmede organismer

Det foreslås å gi TF myndighet til å gi tillatelser til målrettet utfisking av pukkellaks, med egnede redskaper og i tråd med godkjent utfiskingsplan.

8 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslagene vil medføre et fortsatt inntektstap for Tanavassdragets fiskeforvaltning (TF). TF får hele sin inntekt fra salg av fiskekort. Når det ikke åpnes for laksefiske i vassdraget i 2023, vil dette få konsekvenser for TFs inntektsgrunnlag. Salg av fiskekort for fiske etter andre arter vil forhåpentligvis gi noe inntekt, men vil ikke kunne erstatte inntektene fra laksefisket. Inntektstapet vil bli forsøkt dekt inn på andre måter.